VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

NR. 24 - 14 JUNI 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

**Daar is Bobo het konijn,
Spelen vindt hij reuze fijn.
Waar hij verder zoal zat
Kun je lezen in dit blad.**

Zoek eerst de vier balletjes, die in deze plaat verborgen zijn.

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

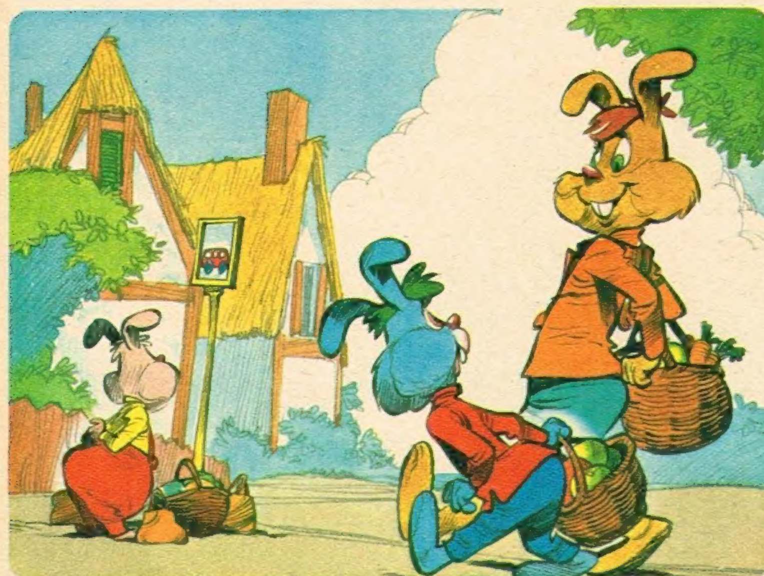

Baby Boemsi

Bobo

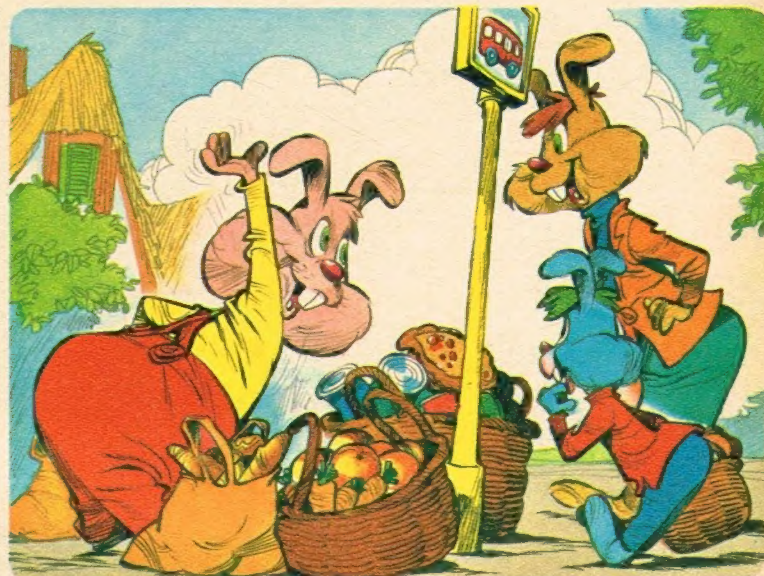

Tsjoek-Tsjoek

Papa Krabbel

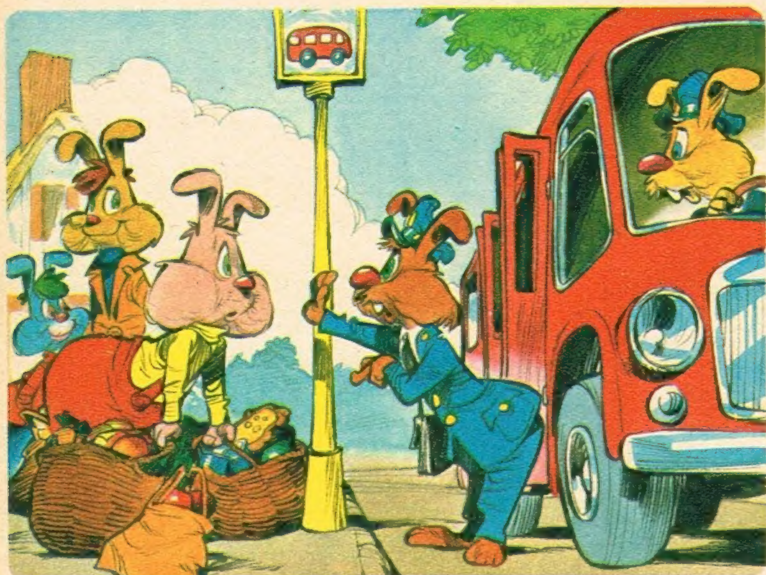
Bobo Konijn en zijn

1. Bobo Konijn heeft met mama inkopen gedaan en nu gaan ze met de bus naar huis. Wie is dat konijn daar bij de bushalte?, dat is Bobo's oom, meneer Slokop! We zullen met oom Slokop vast weer iets geks gaan beleven, denkt Bobo. Mama Konijn en Bobo kijken elkaar eens aan en lachen.

2. „Ha, dag lieve mensen, gezellig dat jullie ook de bus nemen!" roept oom Slokop vrolijk, als hij mama en Bobo ziet. „Ik heb wat inkoopjes gedaan. Een beetje eten voor vanmiddag!" Bobo kijkt naar de manden vol lekkere spullen, die naast oom op de grond staan. Dat is wel voor een week!

3. Daar is de bus. Oom wil al instappen met zijn volle manden, maar de conducteur zegt: „Ho, meneer, het spijt me! U mag al die manden niet mee in de bus nemen. Dat is te veel. Neemt u maar een taxi, meneer Slokop." „Och, wat lastig nou!" zucht oom Slokop. Hij vindt een taxi veel te duur.

4. „Conducteur, een paar minuutjes!" roept hij. „De bus is toch wat te vroeg. Wacht even. Niet wegrijden, alstublieft." Meteen begint oom Slokop te eten. Hap-slik-hap-slik, het smaakt hem weer bijzonder goed. Bobo kijkt met grote ogen toe. Het eten uit de manden verdwijnt snel in ooms dikke buik.

Mama

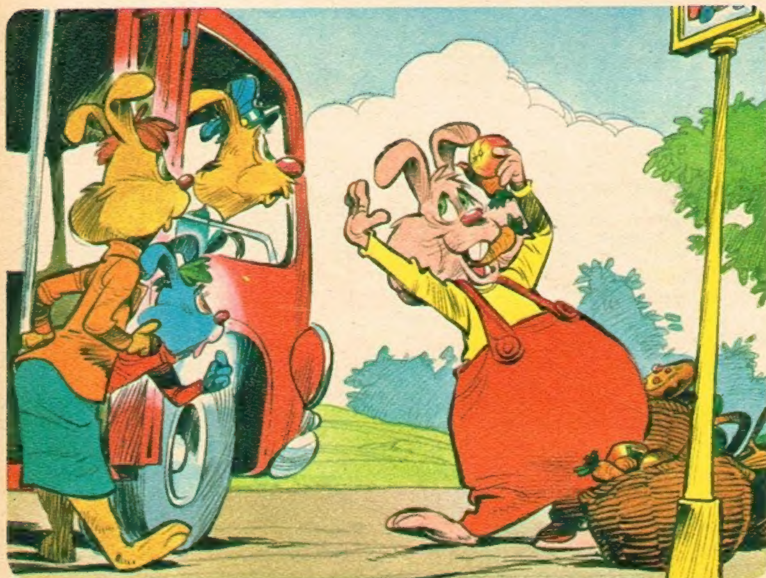

Oma

Lees-Voor

Tante Deur Dicht

Oom Slokop.

vrolijke familie

5. „Zo'n klein hapje tussendoor wil er altijd wel in!" zegt oom tussen twee happen door. „Ik heb altijd een goede eetlust gehad. Kom, nog eventjes en dan is alles op. Dan heeft niemand in de bus nog last ervan." De conducteur schudt zijn hoofd. Hoe kan een konijn dat allemaal opeten!

6. „Dat heeft gesmaakt!" zegt oom vrolijk, als hij het laatste hapje heeft opgeslikt. Hij kijkt op zijn horloge. Moet de bus al vertrekken? Nee, hij heeft warempel nog tijd over. „Conducteur," roept hij, „nog een ogenblikje, ik heb nog iets belangrijks te doen. Belooft u me dat u niet vertrekt!"

7. Ze kijken verwonderd toe, als oom Slokop de telefooncel binnenstapt. Als ik zoveel gegeten had, zou ik helemaal niet meer kunnen lopen, denkt Bobo. En wat zou oom toch opeens voor belangrijks te vertellen hebben door de telefoon? Heus, oom Slokop is de wonderlijkste oom die er is.

8. „Hallo! Met de kruidenier? Ja met Slokop hier. Ik heb de boodschappen die ik juist gekocht heb, al opgegeten. Wilt u dadelijk zo'n zelfde partijtje laten brengen voor het middageten? Mooi, dank u wel, kruidenier!" Oom Slokop gaat naar de bus: „Nu kunnen we vertrekken, conducteur!"

Voor de kinderen die binnenkort naar zee gaan, vertelt Bobo het sprookje van DE ZEEKABOUTER. Misschien kun je het wel van buiten leren!

VERSJE VAN DE ZEEKABOUTER

Heel diep in de zee, waar het water heel koud is,
Daar woont een kabouter, die vreselijk stout is.
Hij plaagt alle vissen: de snoek en de kreeft,
Omdat hij nu eenmaal plezier daarin heeft.
Hij plaagt ook de walvis, de haring, de oester,
Ja heus, elke dag wordt hij bozer en woester.
Hij bijt zelfs de haai heel brutaal in zijn vin
En trekt aan de bel bij de zeemeermin.
En nu zul je vragen: hoe speelt hij dat klaar?
Dat sarren en plagen, hoe kan dat zomaar?
Waarom eet geen vis dat kaboutertje op?
Nee, mensen, dat gaat niet. Dat is juist de mop.
Die kleine kabouter, die is me toch taai!
Die is niet te eten. Nog niet voor een haai.
De vissen die raken gewoon overstuur.
De haring wordt rolmops. Hij is nú al zuur.
De kreeft wordt vuurrood en de walvis die spuit
Zijn woede met stralen zijn neusgaten uit.
Het mosseltje jammert het uit in zijn schelp:
Weg met de kabouter! Die plaaggeest! Och help!
Maar wie moet ze helpen? De visser misschien.
Ik heb hem zojuist in zijn bootje gezien.
Hij heeft een groot net en dat gooit hij in zee.
Hij vangt de kabouter. Wat doet hij ermee?
Vooruit, naar de wal. O hij vaart en hij vaart:
Hij kent een meneer die kaboutertjes spaart!
Hij gaat hem verkopen. Hij is er geweest.
En ginds, bij de vissen, daar is het groot feest.
Nu heeft de kabouter zijn welverdiend lot:
Hij zit in een lege augurkenpot!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

O, wat is er nu gebeurd? Het huis loopt vol water. Daar moet de loodgieter bij komen. En mama moet gaan dweilen.

de loodgieter

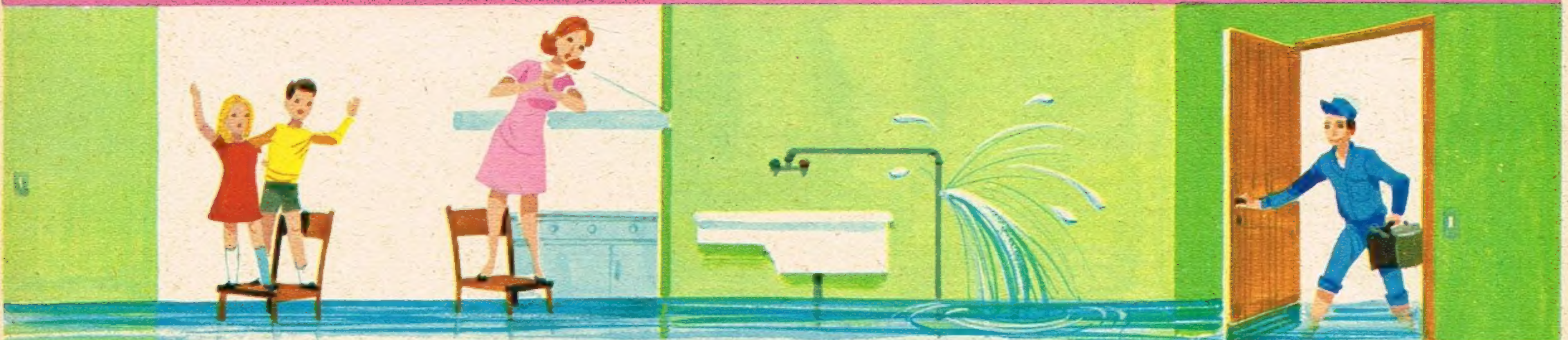
____

buizen

____

Help! De vloer is nat.
Wat is dat?
De buis is lek.
Het water spuit er uit.
Gauw, op de stoel.
Je voeten worden ook al nat.
Daar is de loodgieter.
Hij draagt een tas.
Hij maakt de buis in orde.
Mama dweilt de vloer.
Alles is weer droog.
Wat zijn we blij!

wat een natte boel! klim maar op een stoel

____

OOM STUNTEL
en zijn neefje Handige Heintje

1. Oom Stuntel gaat met Heintje een eindje wandelen. Natuurlijk mag Flap de hond ook mee. Ze komen op een tweesprong. „Welke kant gaan we uit, oom?" vraagt Heintje. Oom wijst naar rechts. „Deze kant," roept hij. Maar dan voelt oom dat zijn horloge van zijn pols glijdt. Plons, in het water!

2. „Wat zonde, oom!" roept Heintje verschrikt. Maar oom zegt rustig: „Mijn horloge is waterdicht. Ik vis dat ding wel even op. Het is niet erg." Het horloge is onder water verdwenen. Oom pakt een stok en steekt die in het water. Heintje denkt: hoe zal oom dat nu gaan aanleggen?

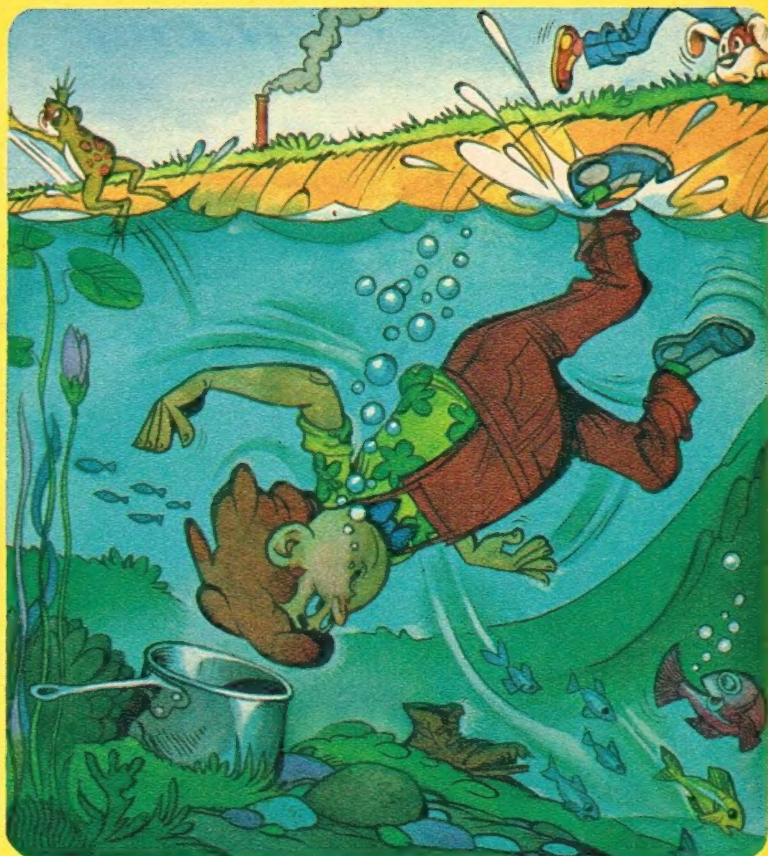
3. Zelfs Flap de hond trekt een gekke snuit. Net of hij lacht. Een horloge is geen vis. Horloges bijten niet! Oom roert over de bodem van de plas. „Ik voel wat!" roept hij. „Daar ligt iets onder water. Dat moet mijn horloge zijn!" Daar komt een meneer aangewandeld. Het is meneer Tomaat.

4. „Hup! Ik heb 'm!" roept oom en hij trekt de stok omhoog. Maar in plaats van het horloge hangt er een oude koffiepot aan de stok. Die pot zit vol met water. Plens, meneer Tomaat krijgt per ongeluk al het water in zijn gezicht. O, wat is hij nijdig. „Neem me niet kwalijk!" zegt oom Stuntel.

5. „Niet kwalijk?" roept meneer Tomaat. „Ik neem het je wel kwalijk! Ik laat me zomaar niet nat gooien. Ik zal je eens laten voelen hoe akelig het is om een onverwacht bad te krijgen. Dáár!" Meneer Tomaat geeft oom Stuntel een duw. Met een plons valt die arme oom in het ijskoude water.

6. Hier zie je oom diep in de waterplas. De visjes zwemmen haastig weg. Op de bodem van de plas staat een oude pan. Daar komt oom met zijn hoofd in terecht. Brrr, hij proest het uit. Hij slaat met zijn armen en benen. Oom moet maken dat hij gauw weer boven komt. Och, wat een toestand!

7. Heintje kan het niet helpen, dat hij vreselijk lachen moet, als oom zijn hoofd uit het water steekt. De pan staat als een hoed op zijn hoofd. „Jongen, lach me niet uit. Help me liever!" schreeuwt oom en hij kruipt druipend op de waterkant. „Heb je dan geen medelijden met je zielige oom?"

8. Vlug trekt Heintje de pan van ooms hoofd. En wat gebeurt er? Het horloge valt uit de pan. Dan is oom Stuntel zijn boze bui meteen vergeten. „Ik wist wel dat ik dat ding terug zou krijgen!" roept hij vrolijk. Zo, en nu naar huis. Met natte kleren kan oom Stuntel niet rond blijven lopen.

We wonen allemaal

1. Als de gele caravan langs een mooie speeltuin rijdt, roept de hele familie Zonnemans: „Uitstappen alstublieft!" Natuurlijk, in zo'n fijne speeltuin kun je een heleboel plezier beleven. De tweeling zit dadelijk op de glijbaan.

2. Oma bakt zandtaartjes voor Baby en Lucie doet hetzelfde voor haar pop. Mama gaat op de bank zitten breien. Ze lacht tegen Wiesje, die bloemetjes plukt. Papa geeft een duw tegen de wip, zodat Loekie en Anja fijn kunnen wippen.

De stoute tekenaar heeft zes handschoenen in de

n een gele caravan

3. Oom Wim trapt tegen de bal en Tippie de hond holt er achteraan. Opa helpt Marjo op de schommel. Basje heeft natuurlijk zijn verfpot genomen en is de schommels gaan verven. Maar o wee, Peter heeft op de verf gezeten. Oef!

4. Zijn broek zit vol met verf. Wat zal mama straks zeggen, als ze dat ziet? Ook de katjes hebben verfspetters opgelopen. Dat hèb je met zo'n kleine schilder in de familie! Ze spelen nog even. Dan gaan ze verder in de gele caravan.

ening verstopt. Nu moeten jullie alwéér zoeken!

EEN-TWEE-DRIE-VIER...

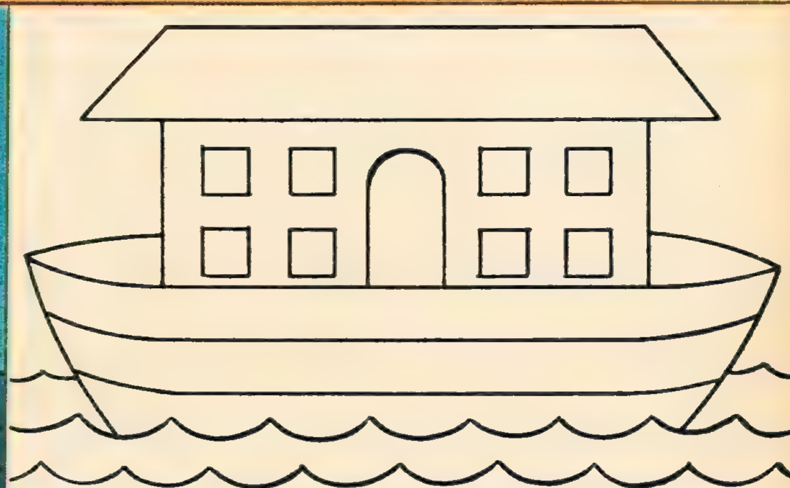

Ei,ei, ik ben anders dan jij! zegt een van de vier Japanse poppetjes. Nu moet je heel goed kijken. Welk poppetje zou dat kunnen zeggen?

De pinguïn woont in het land van sneeuw en ijs. Daar is nóg een dier dat van sneeuw en ijs houdt. Als je een lijn trekt over de stippeltjes, kun je zien wat voor een dier dat is.

SPELEN MET PLEZIER!

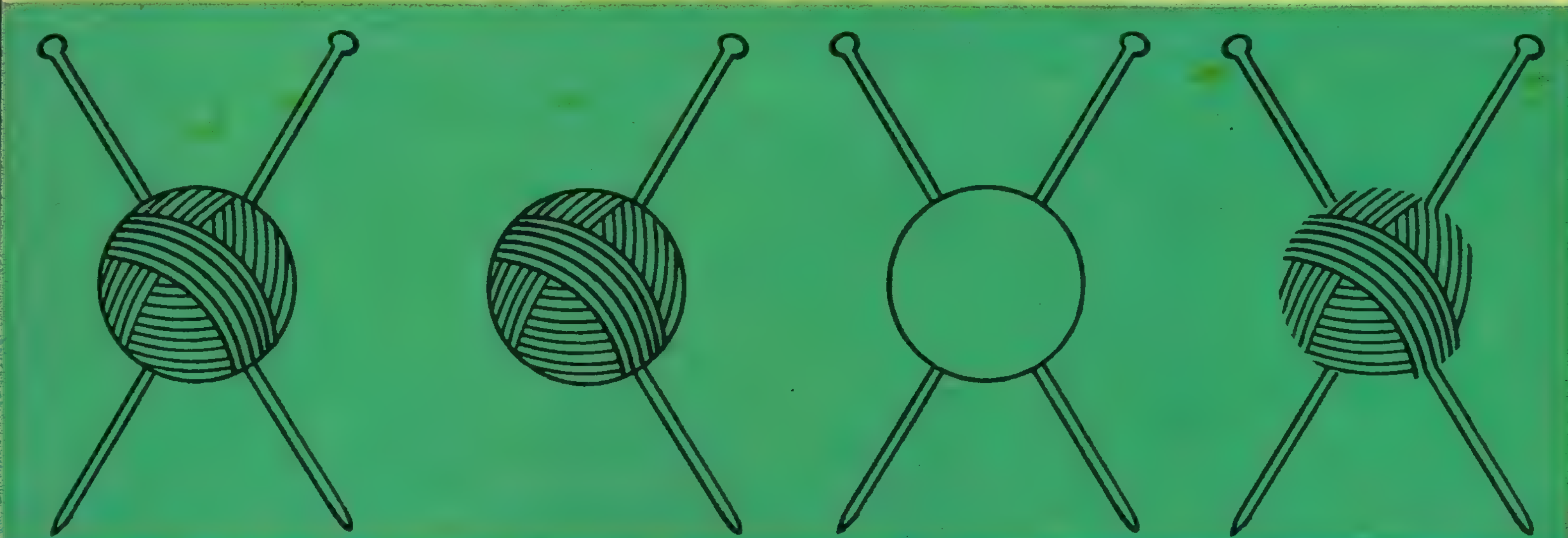

Een fijn plaatje om te kleuren. Het is een boot, die ook wel ark genoemd wordt. Je kunt erin wonen met een hele familie.

Muisje Piep wil het holletje in, muisje Miep wil kaas en muisje Mop wil een appel. Volg met je vinger de lijntjes, dan zie je vanzelf wie Piep, wie Miep en wie muisje Mop is.

Mama wil een trui gaan breien. Ze heeft vier bolletjes wol nodig. In elk bolletje moeten twee breinaalden zitten. Een bolletje is pas helemaal klaar. Kun je de andere drie in orde maken?

24-12

DE PRINS DIE DACHT DAT HIJ ALLES KON

Lang geleden leefde er eens een kleine prins, die dacht dat hij alles beter kon dan andere mensen. De koning en de koningin vertelden hem iedere dag opnieuw, dat het dom was om zoiets in je hoofd te halen. Maar de prins wilde niet luisteren. Als hij het werk van de mensen zag, zei hij telkens: „Ik zou het wel beter doen. En vlugger. En handiger!"
„Aan die woorden hebben we niets," zei de koning op een keer. „Het is reuze gemakkelijk om zulke dingen te zeggen. Maar laat ons eens zien of je de waarheid spreekt. Zo gauw je weer ergens wat op aan te merken hebt, zullen we jou aan het werk zetten. Is dat afgesproken?"
De koning had gehoopt dat zijn zoon nu wel zou veranderen.
Maar de prins zei: „Goed, vader. Binnenkort zal iedereen weten dat ik werkelijk alles kan."
Niet lang daarna had de prins wat te mopperen over het brood. Hij zei dat de bakker het brood niet lang genoeg in de oven had gezet.
„Als jij het beter kunt, ga je gang," zei de koning.
De prins stapte opgewekt naar de bakkerij, schoof het brood in de oven en liet het daar veel te lang staan. Toen hij het eruit haalde, was het helemaal bedorven. De korst was zwartverbrand. Je kon er niets meer van eten. Maar de prins haalde de schouders op. Nu ja, het was niet goed gelukt! Maar toch had hij er meer verstand van dan de bakker!
Weer een tijdje later zag hij de schoorsteenveger aan het werk. „Moet je zien hoe langzaam hij zijn veger door de schoorsteen trekt," zei de prins. „Wat een luilak is die schoorsteenveger! Ik zou zo iets veel vlugger doen."
„Dat wil ik dan weleens zien," zei de koning en de prins klom op het dak om het werk van de schoorsteenveger over te nemen.
Ongeduldig rukte hij aan het touw, waaraan de veger zat. Het roet stoof op, omdat het veel te wild gebeurde. In grote wolken stoof het roet door alle zalen van het paleis en de prachtige kleren van de prins waren al gauw pikzwart.
Teun de tekenaar tekende... kinderen.
boos.
Teun tekende ook... hondjes.
Een paar dagen gingen voorbij en de prins werd verkouden.
Hij ging naar de tovenaar en vroeg: „Kunt u mij snel beter toveren?"

De tovenaar knikte, nam een zwarte ketel en deed daar twee rozebottels in. Daarbij deed hij een theelepel honing, een uitgeperste citroen en klein beetje maneschijn. Hij hing de ketel boven het vuur. Er kwam een groene lichtflits uit en daarna was er een wolk van stoom. Toen de wolk was opgetrokken, was er op de bodem van de ketel niets anders overgebleven dat twee heldere druppels. De tovenaar deed ze in een glas en zei dat de prins ze op moest drinken.
„Is dat alles?" riep de prins uit. „Dat kan nooit goed zijn. Ik zal je laten zien, dat ik zo iets beter kan." Hij deed een half pond rozebottels in de ketel, een hele pot honing, het sap van drie citroenen en een handvol maneschijn. Zo gauw de ketel boven het vuur hing, kwam er een grote groene flits uit en een enorme stoomwolk. Toen de wolk was weggetrokken, zat er in de ketel genoeg voor een glas vol toverdrank.
De prins dronk het op en zei: „Ik weet zeker dat mijn verkoudheid nu verdwijnen zal." „Je zult helemaal verdwijnen," zei de tovenaar. En hij had gelijk. De prins keek naar zijn voeten. Hij zag ze niet. Hij keek in de spiegel. Hij zag de kamer, de tovenaar, maar niet zijn eigen gezicht. „Help me!" smeekte de prins. „Laat me weer zichtbaar worden."
„Nu moet ik aan tafel," zei de tovenaar. „Het spijt me wel."
De prins bedacht dat hij ook aan tafel moest. Hij ging naar het paleis, maar omdat niemand hem kon zien, gaven ze hem ook geen eten.
Het viel niet mee om onzichtbaar te zijn.
Iedereen stompte en duwde tegen hem aan en ze liepen zelfs over hem heen.
Verschrikt vluchtte de prins weg uit het paleis.
Eindelijk zag hij de tovenaar aankomen.
„Help me alstublieft!" smeekte hij. „U kunt beter toveren dan ik. Net zoals de bakker beter bakken kan en de schoorsteenveger beter de schoorsteen schoon kan maken. Het was dom van me om te denken dat ik alles beter kon."
De tovernaar zei een paar toverwoorden en de prins werd weer zichtbaar. Hij bedankte de tovenaar en ging naar het paleis terug. Eindelijk wist hij dat hij niet alles kon.
En hij is het nooit meer vergeten.

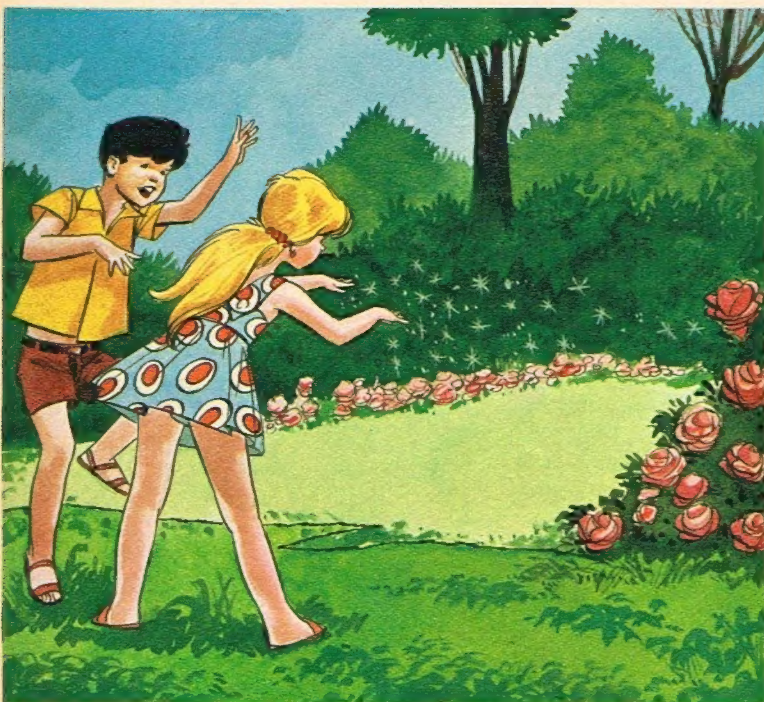
Mevrouwtje

1. Het is een snikhete zomerdag en in de keuken, waar mevrouwtje Sprokeboom aan het bakken is, kun je het haast niet uithouden. „Kom, Pukkie!" roept Wanda. „Laten we in de tuin gaan. Daar is het koeler dan in die pufkeuken!" Maar in de tuin is het ook al heet. Dat komt door de zon.

2. „Hadden we maar een zwembad," puft Pukkie. Wanda wuift met een blad langs haar gloeiende gezichtje. In Sprookjesland, waar ze vandaan komen, was het nooit zo heet. „Laten we een zwembad toveren," stelt Pukkie voor. Wanda knikt: dat moeten we doen. Het is immers onze eigen tuin!

3. Nu Wanda en Pukkie in mensenland wonen, mogen ze eigenlijk niet toveren. Maar ze kunnen het niet laten. Dat is wel te begrijpen. Wat zou jij doen, als je toveren kon? Door een paar woorden van Wanda komt er een prachtig zwembad in de tuin. Het water is koel en helder. Och wat fijn!

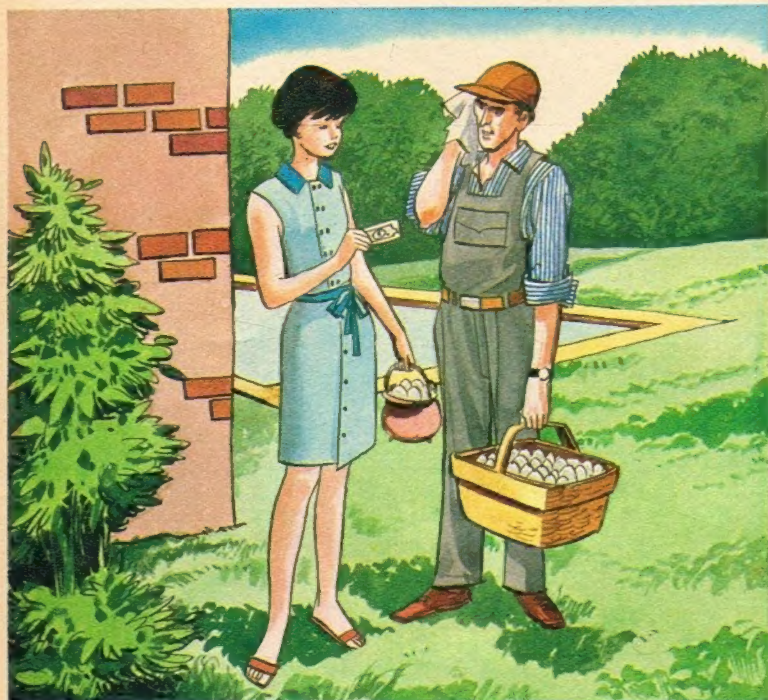
4. In een wip hebben ze hun badpak aangetrokken. Mevrouwtje Sprokeboom, die de koningin van Sprookjesland is, staat nog altijd in de keuken. Ze weet van geen zwembad af. Maar Wanda en Pukkie springen juichend in het water en ze hebben helemaal geen last meer van de brandende zon.

Voor Nederland: Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Tel. 023 - 31 92 00. Abonnementsprijs: 40 cent. ƒ 5.20 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers 50 cent. Girobetaling: Ontvangt u het blad per post onder adresband: postgirorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen te Haarlem onder vermelding van „Tina". Ontvangt u het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrek. 9822 t.n.v. N.V. Uitg. Spaarnestad met vermelding: Abonnement Tina. Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Tel. 382380. P.R. 83405. Prijs: 7 frank.

Sprokeboom

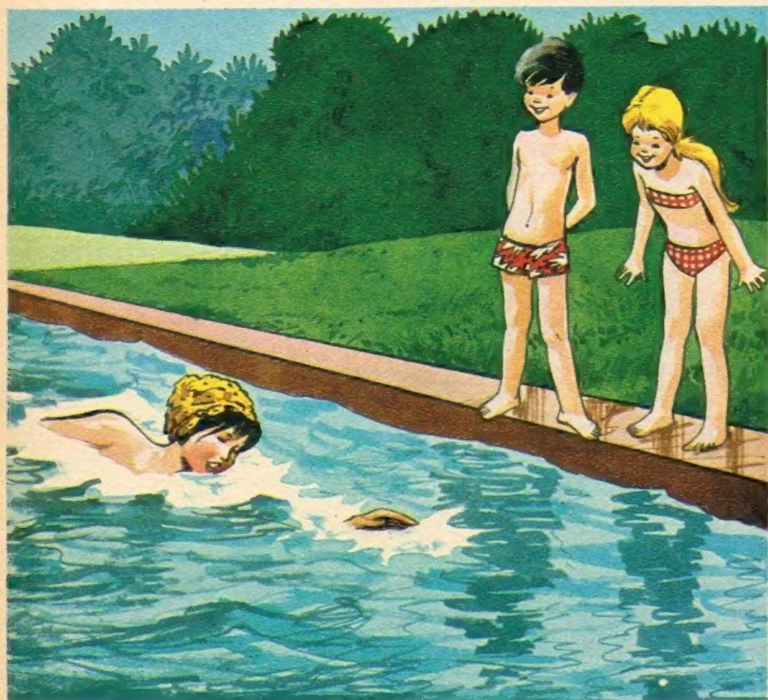

5. „Och och," puft de boer, die mevrouwtje Sprokeboom wat eieren komt brengen. „Zo'n zwembad in de tuin is wel heerlijk!" „Zwembad?" zegt mevrouwtje Sprokeboom verbaasd. Dan bedenkt ze, dat de kinderen wel weer een toverkunst uitgehaald zullen hebben. „Ja, heerlijk," zegt ze dan maar vlug.

6. Zo gauw de eierboer weg is, gaat ze naar Wanda en Pukkie. „Jullie willen toch zo graag in mensenland wonen?" zegt ze. „Maar dan moeten jullie ook als gewone kinderen leven." „Het was zo warm," zegt Wanda. „Komt u ook in het zwembad, mama?" Tja, denkt mevrouwtje Sprokeboom dan.

7. Het zwembad is er nu toch, waarom zou ze geen frisse duik nemen? Even later is ze er al in. „Het is zo moeilijk om niet meer te toveren," zucht Pukkie. „En niemand heeft het gezien. De mensen weten nog altijd niet dat we uit Sprookjesland komen. Heus mama-lief, daar zorgen we voor!"

8. Helemaal opgefrist staan Wanda, Pukkie en hun mama even later in de tuin. Het is fijn bij de mensen, maar het is ook fijn om nu en dan iets te toveren. Soms voor jezelf en soms voor een ander. „In ieder geval hebben we heerlijk gezwommen," zegt mevrouwtje Sprokeboom. En ze lacht!

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Kom, zei Teun de tekenaar, ik ga vandaag met mijn vrouw en kinderen naar het park. En we nemen nog wat neefjes, nichtjes en buurkinderen mee. Dat is gezellig. Toen de tekenaar zag hoe leuk ze muzikantje speelden, nam hij zijn schetsboek en maakte deze plaat.

1. Teun de tekenaar tekende... kinderen.

2. Er waren... meisjes met een trom.

3. Teun tekende ook... hondjes.

4. De tekenaar moest... trommen tekenen.

5. Hij tekende... blaasmuzikantjes.

6. In het park stonden... stoeltjes.

Antwoorden: 1. 11; 2. 2; 3. 4; 4. 3; 5. 5; 6. 6.